

MENORCA
XOC
 Suplement educatiu del Diari Menorca
 eduCaixa
 Educant dins i fora de l'aula
 Obra Social "la Caixa"

Curs 2017-2018
Nombre 66 | Dimecres, 8 de novembre de 2017

3 JOAN PONS ALZINA

PINZELADES D'HISTÒRIA
Les terres comunals de l'Illa

FOTO JOSEP BAGUER GOMILA

Sembrar la llavor poètica

► L'escola és una via d'accés al món de les **rimes i els versos** i per crear nous lectors i escriptors en l'**art de la paraula**

La poesia és una forma d'expressió, una manera diferent de veure les coses, fixant-te amb allò que mai t'havies fixat». Aquesta podria ser una definició vàlida del que és aquest art. És com l'entenen els alumnes de 4t d'ESO del col·legi Sant Francesc d'Assís, de Ferreries, que acaben de tornar d'un viatge per Madrid i Castilla La Mancha, gràcies a una beca del Ministerio de Educación, Cultura y Deporte a través del programa «Rutas científicas, artísticas y literarias». Beca que el centre ha obtingut gràcies al seu projecte educatiu al voltant del poeta Miguel Hernández, del qual se'n celebren

enguany els 75 anys de la seva mort. La poesia ha estat, idò, el camí per fer un itinerari cultural, literari i també científic per diferents racons del centre de la Península, amb l'objectiu (el del programa del ministeri) de donar continuïtat als coneixements rebuts pels alumnes a les aules, millorant i presentant de forma més atractiva la formació. El projecte premiat de l'escola de Ferreries té com a principal missió fomen-

tar la lectura de la poesia de l'escriptor valencià, i que esdevé una convidada als alumnes perquè s'endinsin en el fantàstic món de les lletres. I és que com afirma la professora de castellà responsable del projecte, Sita Petrus, «si la poesia no es treballa aquí, a l'escola, és molt difícil que els joves s'hi apropin». Unes paraules que guanyen tot el sentit quan es comprova el complicat que és que, al marge de les lectures obli-

gatories del curs, els alumnes llegeixin o, fins i tot, escriguin, poesia. En qualsevol cas, açò no vol dir que entre els joves no hi hagi gust per la poesia. Ens ho demostren, precisament, els estudiants de Sant Francesc d'Assís, amb un recitat improvisat de diverses obres que, de qualche manera, els han marcat.

Segueix a la pàgina següent >>

4 TOTHOM BORINA

Bunyols de Tots Sants, una tradició gustosa a l'escola

EL REPORTATGE

Ve de la pàgina anterior >>

Podríem concloure que als estudiants, llegir o escriure poesia, els costa. Sobretot, perquè la societat actual sembla que ofereix massa alternatives que, a primera vista, els resulten més atractives. Però n'hi ha prou de passar una estona amb els alumnes, per comprovar que, en realitat, la poesia deixa petjada.

A l'escola s'ensenyen tots els gèneres literaris. «A primer i segon d'ESO ens dedicam més als textos narratius, i a tercer i quart ens endinsam en la poesia», explica Sita Petrus, qui xerra, per exemple, del Projecte dels quaranta llibres, a l'inici de Secundària, en què els alumnes han de llegir volums de diferents tipus, des de còmics a narrativa, passant per biografies o poemaris. I l'objectiu és clar, segons na Sònia Mar-

quès. «La idea és que gaudim llegint».

LA MOTIVACIÓ

Inculcar passió per la lectura no és fàcil. Ho admet n'Andrea Fernández, qui creu que «a primer esteim molt motivats, però amb el temps seguim llegint,

Els alumnes realitzen diferents tasques al llarg del curs, que serveixen per generar materials i recursos relacionats amb el món de la poesia.

Un projecte que val un viatge

► Del 22 al 28 d'octubre, els joves ferrerriencs van recórrer diferents punts de Madrid i Castella La Mancha. Ho van fer juntament amb estudiants de 4t d'ESO del Colegio Sagrada Familia El Pilar, de la localitat asturiana de Pola de Lena, amb els quals han fet molt bona amistat.

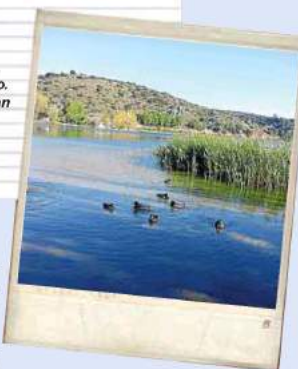
El viatge ha inclòs visites als museus Reina Sofia, del Prado o Nacional de Antropologia, rutes per l'Alcalá de Henares de Miguel de Cervantes, pel Toledo del Greco o pels camps de Criptana amb els seus molins. També van ser a Argamasilla de Alba, Valdepeñas, Daimiel o Almagro, visitant les Lagunas Ruidera, la Cueva de Montesinos, el Corral de Comedias o el Parc Nacional Tablas de Daimiel.

TEXTOS POÈTICS D'ALUMNES**Sensaciones**

No me echaba de menos, me lo estaba pasando tan bien, estaba tan a gusto que lo único que no sentía era añoranza. Estábamos teniendo muy buen rollo con los asturianos y me sentía bien, las preocupaciones y miedos habían desaparecido y eso me gustó.

A las 6:20 h. estábamos todos en recepción para marchar, con caras de haber llorado toda la noche. Allí también estaban algunos de los asturianos. Nos despedimos y volvimos a llorar, más que nunca. No se puede explicar con palabras lo que siento ahora mismo, porque, el que no ha vivido esta magnífica experiencia, no lo logrará entender.

Aguas cristalinas descendiendo azul, cual mar y cielo estrellado. Gotas de agua relumbran en un sol reflejado. Y ese bello paisaje que me ha enamorado.

encara que no tant». Una afirmació que comparteixen alguns companys seus, qui veuen com les lectures voluntàries «les feim per pujar nota».

Que costí, no vol dir que no es gaudeixi, ni que no agradi. Ho constata, per exemple, amb la facilitat de Dani Hidalgo per recitar un dels poemes analitzats a classe. «Si mi voz muriera en tierra», de Rafael Alberti. O la de Paula Sansaloni, que pronuncia perfectament «Canción del pirata», de José de Espronceda.

I és que la poesia no deixa a ningú indiferent. «És una manera diferent de veure les coses», a través «dels sentiments», diu na Sònia Marquès, mentre que na Gibet Caballo afirma que la poesia «pot servir per donar valor a qualse-

vol cosa, i també per expressar sentiments».

Precisament, aquest joc entre poesia i sentiments atreu els joves, fins al punt que, sovint, els anima a escriure els seus versos. «A jo m'agrada escriure poesia, perquè puc expressar els meus sentiments, per a mi mateixa, i els guard com uns textos personals», diu na Gibet, a la vegada que na Sònia admet que utilitza l'escriptura «quan estic enfadada, perquè se'm passi, per descarregar-ho jo sola, sense que afecti els altres». I afegeix la jove que a l'hora d'escriure «cerc adjectius a d'alguna cosa, per exemple del vent, i després intent fer uns versos».

Els referents poètics dels alumnes són, normalment, els autors que han treballat a l'aula i que, per un o altre motiu, els ha captat l'interès. En aquest sentit, en Toni Orfila diu que de Miguel Hernández «m'agrada la seva història, la manera com escrivia poemes, tot i la vida dura que va tenir, estant a la presó». Un poeta autodidacta, perquè «el seu pare no volia que llegís, li deia que era perdre el temps».

També agraden molt Antonio Machado, qui «escrivia sobre fets quotidians», o Rafael Alberti, que «xerra molt sobre la mar».

Aquesta ha estat una gran experiència, gràcies al programa del Ministeri que ha premiat el projecte presentat per la professora Sita Petrus, al voltant de la figura de Miguel Hernández. Un projecte transversal amb altres departaments (Plàstica, Geografia i Història o Ciències) que s'ha de dur a terme d'aquí a Nadal. Així, els alumnes treballaran l'artista valencià així com altres exiliats durant la Guerra Civil, i artistes com Picasso amb el seu «Guernica». Així mateix, el desembre es faran unes jornades poètiques sobre Hernández, amb club de lectura, exposicions de treballs o un concurs fotogràfic a partir de quatre poemes, «Llegó con tres heridas», «Vientos del pueblo», «Para la libertad» i «El sol, la rosa y el niño», en què els alumnes hauran de fer una foto que expressi el que per a ells significa el text.